

«Yasmeen»

«Du har brakt skam over navnet vårt», sier de. Jeg har sagt at jeg godt kan skifte navn.

Mor hadde ambisjoner om at jeg skulle få et annet liv enn henne., Eier: iStockphoto.

Jeg elska faren min, han var snill. Han ble drept i krigen da jeg var liten. Jeg så at han lå der. Etter at far døde, bodde vi hos noen slektninger.

“

Jeg lærte å bli sterk av mor, hun var en fighter.

En dag ble vi kasta ut, og mor bestemte seg for å dra derifra. Hun lot flere av søsknene mine bli igjen hos familien sin da vi reiste. To av brødrene mine og jeg ble med henne til Danmark. Der bodde broren til far. Først bodde vi i en leir for flyktninger, så flytta vi rundt i landet. Jeg lærte dansk, og begynte på skolen. Etter eksamen begynte jeg på en yrkesutdanning.

Fakta: Bakgrunn for prosjektet om tvangsekteskap

De opprinnelige intervjuene av de sju kvinnene ble gjort av cand. polit. Rachel Eapen Paul med økonomisk støtte fra en privat stiftelse i Danmark. Intervjuene var lengre og mer omfattende enn det som kommer fram her.

I likhet med i Norge, er den såkalte 24-års-regelen en del av lovverket i Danmark. Den ble vedtatt som et tiltak mot tvangsekteskap og familiegjensforening. Regelen sier at dansker bare kan ta med utenlandsk ektefelle til landet dersom begge er minst 24 år gamle.

Unni Rustad, tidligere ansatt ved Kilden kjønnsforskning.no, har redigert materialet. Historiene er gjort anonyme for å beskytte kvinnene.

Lærte å bli sterk

Mor var jordmor, og hadde ambisjoner om at jeg skulle ha et annet liv enn henne. Ingen av døtrene hennes skulle bli omskjært sånn hun hadde blitt. Hun ba meg aldri gå med hijab. Selv om jeg er religiøs, dekker jeg meg ikke til før jeg går ut.

Jeg lærte å bli sterk av mor, hun var en fighter. Når den eldste broren min kom hjem på besøk, forsvarte mor meg hvis det ble bråk. Eldstebroren min slåss alltid med den yngre broren min, men han slo meg ikke. Mor var som en beskyttende vegg mellom oss. Så døde hun.

Da begynte problemene mine. Onkelen min ville at jeg skulle gifte meg. Jeg rømte til en venn, men tre dager seinere fant den eldste broren min meg. Han tok meg med hjem, stengte meg inne i kjelleren og lot meg sitte der i tre dager. Det var mørkt, og jeg var redd, men jeg ba.

Tilfeldigvis fant den yngste broren min meg. Han var sjokkert, og sa til storebroren min at han var gal, og at sånt kunne han ikke gjøre. Storebroren min har slått meg også. Da mor døde og «veggen» var borte, var han fri til å gjøre som han ville. Han har slått meg to ganger fordi jeg svarte på en måte han ikke likte.

Bodde med brødrene

Jeg bodde sammen med brødrene mine og gjorde som de sa, helt til de begynte å stole på meg. Da klassen min skulle på skoletur, sa jeg at det var en fjortendagerstur. Jeg la igjen et brev til den yngste broren min og dro til en slektning.

Der var jeg i over en måned. Så bestemte jeg meg for å dra tilbake og få orden på livet mitt. Jeg ringte et krisesenter og fikk plass. Da jeg så senga mi her, tenkte jeg – for første gang har jeg ei seng som bare er min.

“

For første gang har jeg ei seng som bare er min.

Før var jeg redd den eldste broren min, men nå er jeg ikke det. Hvis han gjør noe mot meg nå, veit jeg at han må betale for det. Å bli slått er greit, det gjør vondt, og jeg kan glemme det. Men han behandla meg som dritt, kalte meg mye stygt, og det kan jeg ikke glemme.

Det offentlige systemet har vært med på å styrke følelsen hans av å være overhode. Da mor døde var det han som fikk utbetalt de månedlige bidragene fra sosialkontoret. Han følte seg som en konge. Ingen fra det offentlige tok kontakt for å diskutere med oss søsknene hva som skulle skje etter at mor var borte.

Stoler ikke på noen

Jeg har en kjæreste, men det er et problem at jeg ikke tør stole på noen. Den eldste broren min og søstera mi ødelegger alt jeg prøver å få til. De sier jeg er ei hore og en løgner. Alt jeg sier tolker de på verst mulig måte.

Søstera mi rapporterer til broren min når hun mener jeg har gjort noe feil. Det eneste jeg vil er å få være i fred. «Du har brakt skam over navnet vårt», sier de. Jeg kan godt skifte navn, sier jeg til dem.

De eneste som støtter meg, er den yngste broren min og den eldste broren til mor, de er der for meg. Yngstebroren min kommer også på besøk hit. Jeg har blitt venn med Sofie mens hun har vært på senteret, og en god venn fra skoleidretten har nettopp tatt kontakt igjen.

Vil gjerne bli rik

Jeg skulle ønske jeg kunne bygge et hus for de yngre søsknene mine som ble igjen i hjemlandet da vi dro. Og så vil jeg gjerne bli rik. Jeg skal finne en gammel og rik mann som dør. Jeg vil gjerne

ha en utdannelse og bli jordmor slik som mor. Det er så mange mennesker som trenger meg der vi kom ifra. Jeg har lyst til å dra tilbake og jobbe der.

“

Jeg føler meg som en gjest i Danmark.

Jeg føler meg som en gjest i Danmark. Hele tida føler du deg som en gjest, du veit at du ikke hører til her og får høre sånt som «nigger, dra din vei». Mor hadde det også på den måten, men hun hadde danske venner. Andre forteller meg at det må være noe galt med meg, mulighetene er jo så mye bedre her. Det er som om jeg bor på mange forskjellige planeter.

Jeg burde ikke bry meg om hva andre sier, men jeg tenker på andre hele tida. Jeg har problemer med å sove, og når jeg sovner drømmer jeg om mor, og hvordan jeg har skuffa henne med å rømme. Nå går jeg til psykolog, og har begynt å tenke på meg sjøl og hva jeg vil ha. Det jeg trenger er omsorg og trygghet. Det er akkurat som om jeg ser lyset nå.

Se også

- [«Naila»](#)
- [«Sofie»](#)
- [«Alia»](#)

TVANGSEKTESKAP

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.